

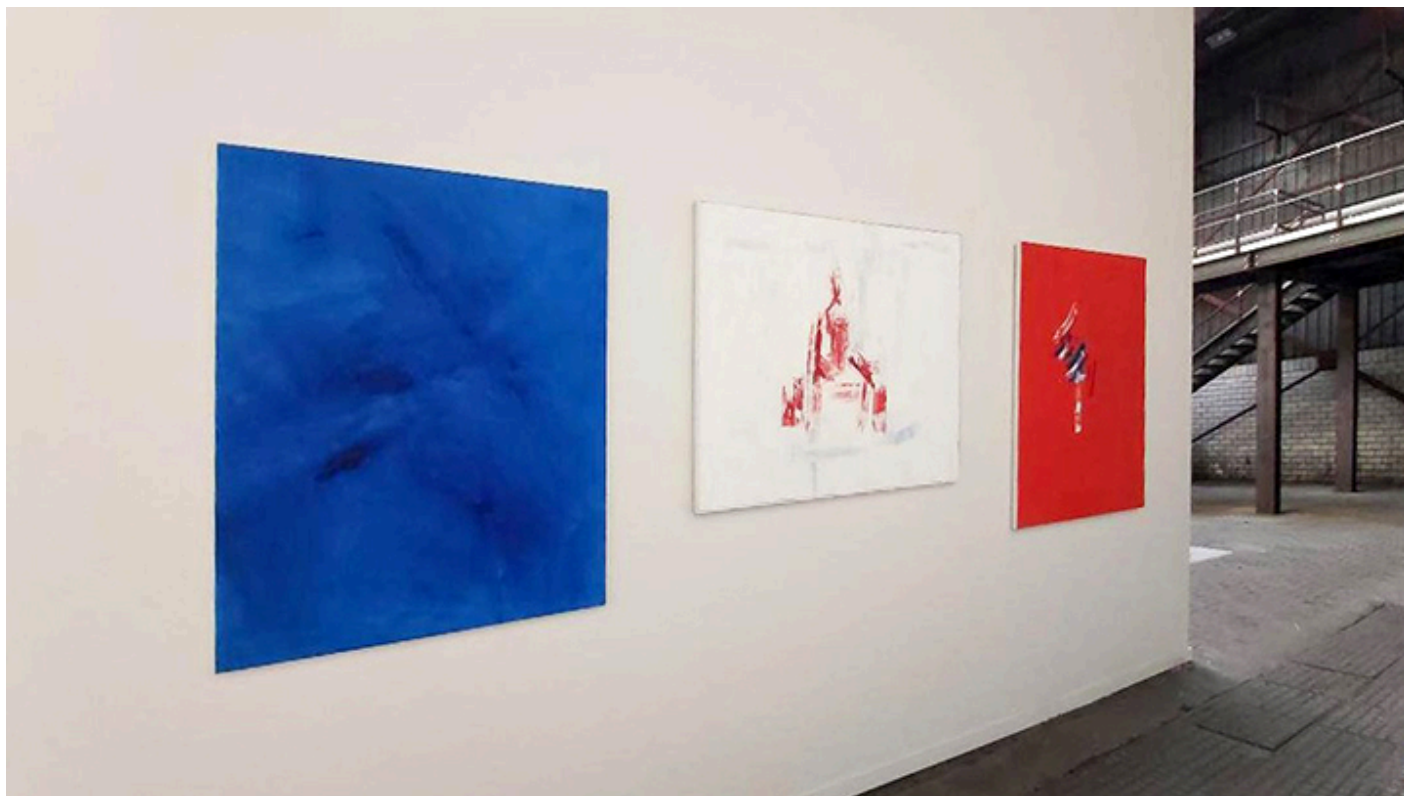
Polski Pawilon na jednej z największych europejskich wystaw sztuki współczesnej NordArt 2022. Część 2.

Prof. Jan Wiktor Sienkiewicz, kurator Pawilonu Polskiego pod hasłem „Ponad granicami” opowiada o twórczości artystów reprezentujących polską sztukę podczas wystawy w Niemczech.

Polscy artyści na wystawie NordArt 2022

Carolina Khouri (*Polska, Liban, Wielka Brytania*)

Urodzona w 1971 roku. Jest libańsko-polską artystką mieszkającą w Londynie. W 2000 roku ukończyła polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim. W 2007 r. zrobiła licencjat z projektowania wnętrz i przestrzeni na University of the Arts London. Jest znana ze swoich dużych, abstrakcyjnych i bardzo ekspresyjnych obrazów. Rozwija język wizualny. Kontrast żywego błękitu, czerwieni i bieli podkreśla energię pociągnięć pędzla na delikatnym tle. Minimalistyczne podejście tworzy esencjonalną formę, badając relację między percepcją a przestrzenią. Artystka poszukuje powiązań w różnych mediach, takich jak sztuka wideo, instalacje i rzeźby.

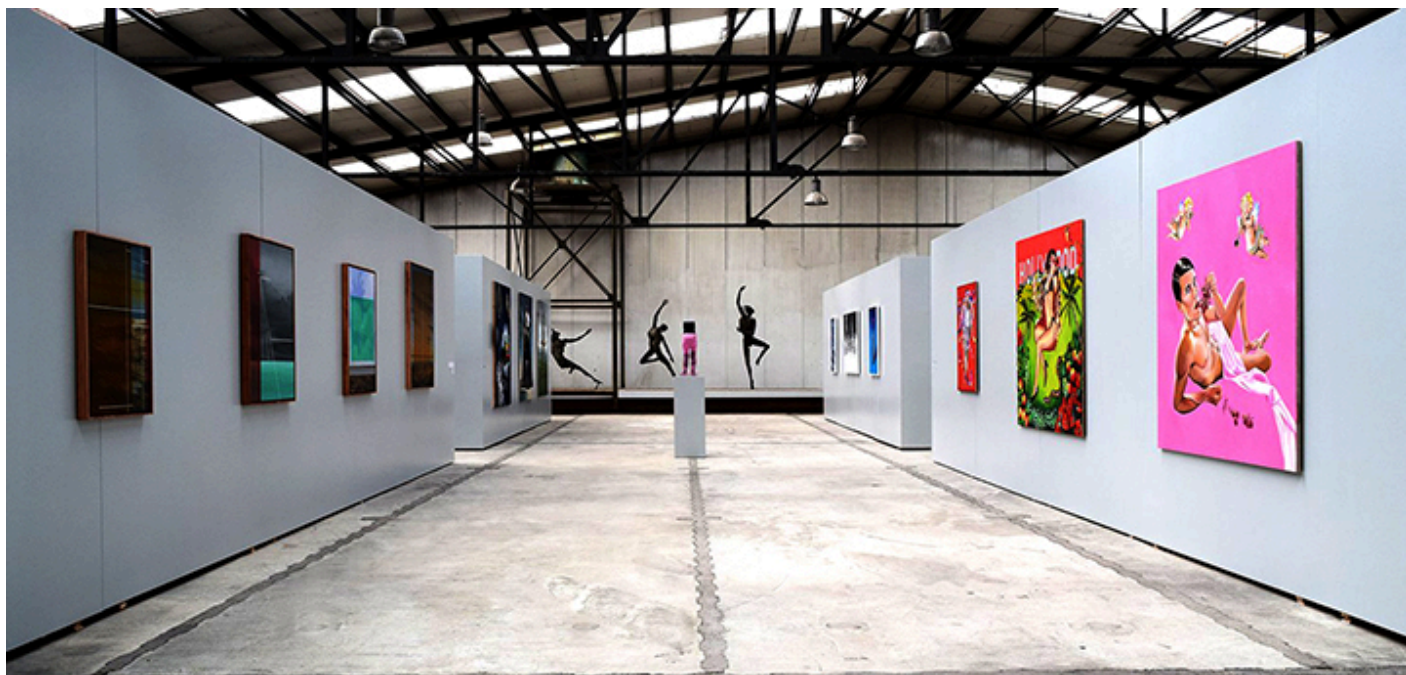
Carolina Khouri, Abstract in Blue no 22, 2021, olej na płótnie, 152.5 cm x 122 cm (z lewej), fot. Jan de Weryha-Wysoczański

✱

Justyna Kisielewicz (Polska, USA)

Ukończyła studia magisterskie na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jej prace były prezentowane w *Elle*, *Harper's Bazaar*, *Glamour*, *Juxtapoz* i *Hi-Fructose*. Brała udział w wystawach, organizowanych przez galerie i muzea w Warszawie, San Francisco, Teksasie, Sydney i Berlinie. Ostatnio Muzeum Narodowe w Gdańsku pozyskało jej prace do swojej stałej kolekcji. Obecnie artystka mieszka w Miami. Widzi zachodnią kulturę, konsumpcję i kapitalizm przez pryzmat współczesnego życia. Jej obrazy przepełnione są odniesieniami do współczesnej

popkultury i inspirowane tradycją estetyki amerykańskiej oraz europejskiej. Jej styl artystyczny i tematyka nie są powtarzalne, a jej prace są wyjątkowo szczere emocjonalnie.

Justyna Kisielewicz, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Justyna Kisielewicz, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Tomek Kopcewicz (Polska)

Urodzony w 1974 roku. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, uzyskał dyplom w Pracowni Malarstwa prof. Włodzimierza Łajminga (2002) oraz Pracowni Intermediów prof. Witosława Czerwonki. Od 2002 roku jest rezydentem Gdańskiej Kolonii Artystów na terenie postoczniovym, gdzie współtworzył grupę artystyczną *Friends from the Sea*. W 2015 roku stworzył artystyczny duet pod nazwą *Odyssey* z fotografem Michałem Szlągą. To projekt polegający na artystycznych zajęciach plenerowych na wodzie. Artysta zajmuje się malarstwem i sztuką wideo. Punktem wyjścia dla jego obrazów są często zwykłe elementy miejskiego pejzażu, które jednak znacząco wpływają na nasze zachowania, takie jak bary, szlabany czy otwarte labirynty kubatur biurowych, tak charakterystyczne dla świata korporacyjnego. Interesują go obrazy schwyte między reprezentacją a abstrakcją, gdzie dominuje geometria.

Tomek Kopcewicz, Bez tytułu – z cyklu Piękny pejzaż, 2016, olej na płótnie, 200 x 260 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Grzegorz Kozera *(Polska)*

Urodzony w 1983 roku w Warszawie. Doktor sztuki, malarz i twórca kolaży. Jest absolwentem Liceum Sztuk Plastycznych im. Wojciecha Gersona w Warszawie. Studiował historię sztuki na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (2003–2008), a w 2006 roku rozpoczął studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W roku akademickim 2008/2009 studiował na Universidad de Granada w

Hiszpanii w ramach programu Erasmus. W 2011 roku ukończył z wyróżnieniem Pracownię Leona Tarasewicza i Pawła Susida na Wydziale Nowych Mediów Akademii. W latach 2017-2020 odbył studia doktoranckie na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie pod kierunkiem Grzegorza Sztwiertni. Obecnie pracuje jako asystent na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Grzegorz Kozera, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Sebastian Krok (Polska)

Urodzony w 1985 roku w Radomiu. Mieszka i pracuje w Warszawie. W 2014 roku ukończył studia magisterskie na wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Laureat następujących nagród: Grand Prix na I

Międzynarodowym Festiwalu Szkół Sztuki i Projektowania Fisad w Turynie (2015); Grand Prix na XXV Ogólnopolskim Przeglądzie Malarstwa Młodych w Legnicy (2015); Grand Prix na Biennale Malarstwa Bielska Jesień w Bielsku Białej (2017). Artystę zajmują kwestie mechanizmów społecznych. Jego praca ma na celu zademonstrowanie kolorem, że fundamenty zachodniej kultury opierają się na instytucjonalnej przemocy. Oprócz znalezienia współczesnej formy dla swojej sztuki, postrzega budowanie wspólnoty poprzez empatyczne podejście jako jeden z podstawowych moralnych obowiązków artysty, wspólnotę wszystkich ludzi odrzuconych w wyniku działania brutalnych mechanizmów władzy.

Prace Sebastiana Kroka wiszą na ścianie, na postumencie –
rzeźba Michała Jackowskiego, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

✱

Wacław Kuczma (*Polska*)

Urodzony w 1956 roku w Bydgoszczy. W latach 1977–1982 studiował na wydziale Malarstwa i Grafiki na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku pod kierunkiem prof. Kazimierza Śramkiewicza. Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce, USA, Danii, na Litwie, Słowacji, Ukrainie, w Iraku, Niemczech, Holandii, Grecji, Rumunii i Albanii. Był kuratorem wystaw, m.in. Sztuki Współczesnej Albanii, Niemiec i Holandii, „David Lynch” w Bydgoszczy, „Marina Abramović” w Toruniu, „Władysław Hasior” w Bydgoszczy. Był dyrektorem Galerii Miejskiej BWA w Bydgoszczy (2002–2016), dyrektorem Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu (2015–2020), a obecnie jest dyrektorem Muzeum Okręgowego w Bydgoszczy. Jest również wykładowcą malarstwa na Wydziale Wzornictwa Akademii Górniczo-Hutniczej w Bydgoszczy. Główne zainteresowania artysty to malarstwo, rysunek i *performance*. Uważa, że malarstwo obejmuje świat ducha, wewnętrzny krąg i istnienie poza światem fizycznym. *Performance* jest dla niego reakcją na świat polityki.

Wacław Kuczma, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Wacław Kuczma, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Julita Malinowska (Polska)

Urodzona w 1978 roku. Pracuje i mieszka w Warszawie. W 2005 roku ukończyła studia magisterskie na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 2012 roku uzyskała stopień doktora. Kontynuowała studia na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (1999/2000) oraz Wolverhampton University w Wielkiej Brytanii (2013). Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2020), Art in Residency w Tammisaari w Finlandii (2008) oraz Stypendium Twórczego Miasta Krakowa (2006). Jej twórczość wyróżnia harmonijna i oszczędna kompozycja realistycznie malowanych postaci na tle surrealistycznych nadmorskich pejzaży. Od razu widać, że sztuczne kształty, czyste kontury i mocne marginesy to elementy, które definiują styl artystki. Jej obrazy nawiązują do sztuki Hieronima Boscha, Petera Bruegla, Gustave'a Courbета i Paula Gauguina.

Julita Malinowska, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Martyna Miller (Polska)

Urodzona w 1988 roku. Absolwentka Instytutu Kultury Polskiej na Uniwersytecie Warszawskim oraz reżyserii na Akademii Sztuk Sceniczych w Sarajewie. W 2016 roku rozpoczęła Interdyscyplinarne Studia Doktoranckie na Wydziale Intermediów Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, a doktorat z wyróżnieniem obroniła pod kierunkiem prof. Izabelli Gustowskiej w 2022 roku. Współzałożycielka duetu Polanki i kolektywu TYNA. Artystka bada, jak działa uzdrawianie i relaksacja, szczególnie w odniesieniu do traumy. Większość jej projektów zaczyna się od osobistej historii, intuicyjnego punktu

zaczepienia i ewoluuje w długoterminowe eksperymenty i praktyki badawcze, angażujące różnych ludzi i narzędzia. Jej podstawowym medium jest wideokolaż, który po rozległym montażu zaczyna przypominać obrazy. W swojej pracy wykorzystuje także *performance*, ruch, głos i dźwięk. „Sexinsitu” to nieustający projekt artystyczny i praktyka społeczna, oparta na dokumentacji wideo osób, rekonstruujących ich seksualne wspomnienia.

Martyna Miller, *Sexinsitu*, 2021, 3-kanalowa instalacja wideo,
fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Janina Myronova *(Polska, Ukraina)*

Urodzona w 1987 w roku w Doniecku na Ukrainie. Absolwentka Narodowej Akademii Sztuk Pięknych we Lwowie (2012) oraz Wydziału Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu (2013). Obroniła doktorat na Wydziale Ceramiki i Szkła Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta (2019). Wzięła udział w ponad 100 wystawach zbiorowych oraz zrealizowała 12 wystaw indywidualnych. Laureatka m.in.: I miejsce w kategorii „Those to come” w V Międzynarodowym Konkursie „Ceramica Multiplex”, organizowanym przez Muzeum miasta Varazdin w Chorwacji (2016); nagroda I stopnia Prezydenta Miasta Kielce za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej oraz upowszechnianie i ochrona kultury, 2015; Grand Prix w Międzynarodowym Konkursie „Najciekawsza forma przestrzenna” (Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku). Od 2017 roku jest członkiem Międzynarodowej Akademii Ceramiki IAC. Artystka jest rzeźbiarką ceramiczną, tworzy narrację poprzez formy figuralne i skomponowane tła. Każda kompozycja, wykorzystując specyficzny i zniekształcony obraz ciała, ukazuje inną osobowość i niepowtarzalną historię, które łącznie przypominają powieść graficzną z narracją.

Janina Myronova, Jan - Jan - Johann, 2022, szamotowa glina, ręcznie formowana, ręcznie malowana, 145 x 65 x 37 cm (z lewej), fot. Jan de Weryha-Wysoczański

✱

Natalia LL (Polska)

Urodzona w 1937 roku. W latach 1957-1963 studiowała u prof. Stanisława Dawskiego na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W 1970 roku wraz z Andrzejem Lachowiczem i Zbigniewem Dłubakiem założyła galerię i grupę artystyczną „PERMAFO”. Jest interdyscyplinarną artystką konceptualną, jej

techniki to głównie grafika i malarstwo, ale także w *performance*, film eksperymentalny, wideo, instalacja, fotografia i rzeźba. Jej wcześniejsza twórczość należy do szeroko rozumianego konceptualizmu, a późniejsza wpisuje się w nurt sztuki feministycznej (od 1975). W swojej praktyce artystycznej często sięgała po ikonografię zapożyczoną z obszaru kultury popularnej, *body art*, sztuki fotograficznej i mass mediów. Seria fotografii i filmów pt. „Sztuka konsumpcyjna” zapewniła Natalii LL trwałe miejsce w historii sztuki nowoczesnej i stała się jej najbardziej rozpoznawalnym dziełem. 2007 roku otrzymała srebrny medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis, a w 2012 roku Nagrodę im. Katarzyny Kobro. Jej prace znajdują się w licznych kolekcjach na całym świecie, m.in.: Musée National d'Art Moderne Centre Pompidou w Paryżu, w Międzynarodowym Centrum Fotografii w Nowym Jorku, czy Muzeum Ludwiga w Kolonii.

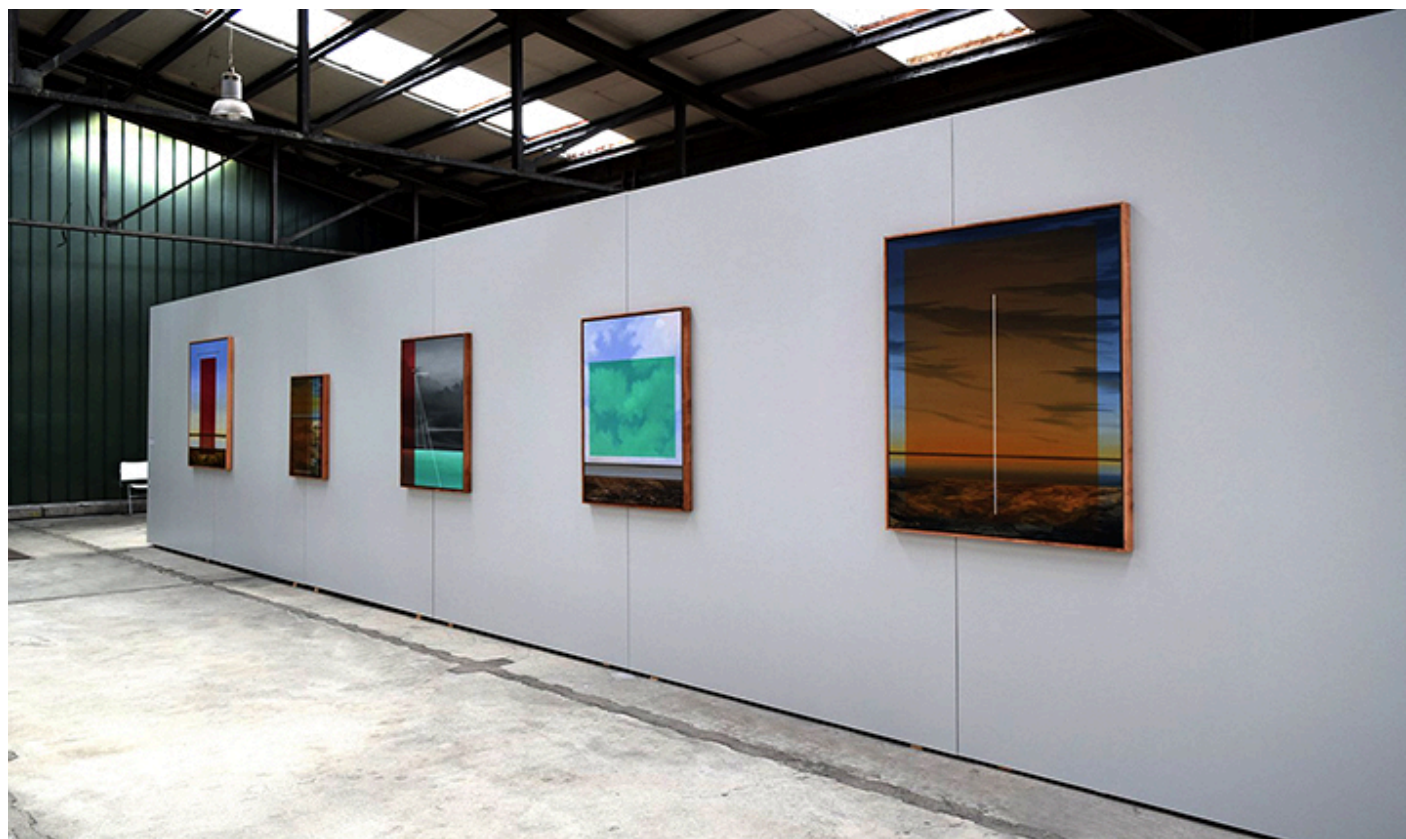
Natalia LL, Mystic Head XI, 1987, fotografia i akryl na płótnie, 105 x 105 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Łukasz Patelczyk (Polska)

Urodzony w 1986 roku. W 2012 roku ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku pod kierunkiem prof. Miszkina i prof. Czerwonki. Ma na swoim koncie liczne wystawy indywidualne (Slag Gallery w Nowym Jorku, 2021; Galeria Miejska Łódź, 2019; Galerie Jana Tarasin w Kaliszu, 2019; Platán Galéria w Instytucie Polskim w Budapeszcie, 2018; Centrum Sztuki Nowoczesnej Znaki Czasu w Toruniu, 2018; Galerie Sandhofer w Salzburgu,

2017) oraz zbiorowe (Galeria Szara Kamienica w Krakowie, 2021; VOLTA w Nowym Jorku, 2020; Galeria Polskiej Sztuki Współczesnej, Muzeum Narodowe Gdańsk, 2019; Muzeum Sztuki Współczesnej we Wrocławiu, 2018; Galeria Miejska BWA w Bydgoszczy, 2017). Wielokrotnie nagradzany. Jego obrazy łączą dwa gatunki: klasyczny pejzaż i abstrakcję geometryczną. Obecnie pracuje nad cyklem „Szkło”, w którym na tradycyjnie malowany pejzaż nakładana jest glazura zmieniająca kolory.

Łukasz Patelczyk, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Tadeusz Rolke (*Polska, Niemcy*)

Urodzony w 1929 roku w Warszawie. Jest jednym z największych

talentów w historii polskiej fotografii. Studiował historię sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 60. pracował w tygodniku „Stolica” i miesięczniku „Polska”. W latach 70. i 80. mieszkał w Niemczech jako fotograf, pracując dla magazynów takich jak „Stern”, „Spiegel”, „Die Zeit”. Był wszechstronny, odnosił sukcesy w fotografii prasowej, modowej i kreatywnej. Od wielu lat uważany jest za czołowego przedstawiciela polskiej fotografii humanistycznej. W swoim fotograficznym archiwum zgromadził blisko pięćdziesiąt tysięcy negatywów. Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie opublikowało jego internetowe archiwum z prawie sześcioma tysiącami fotografii. Uczestniczył w licznych wystawach w kraju i za granicą. Jest reprezentowany przez Galerię Le Guern w Warszawie.

Tadeusz Rolke, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

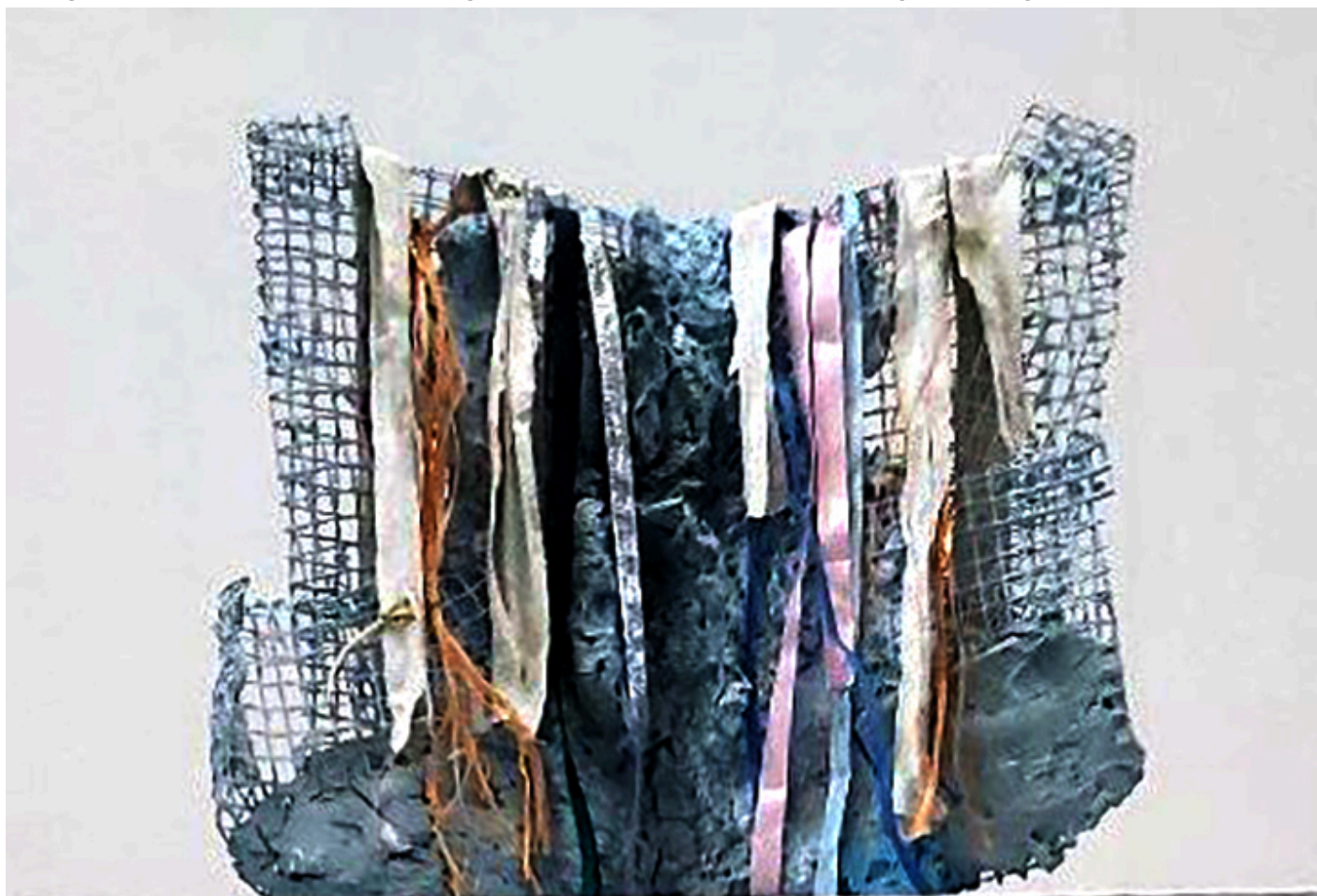

Wojciech Antoni Sobczyński *(Polska, Wielka Brytania)*

Urodzony w 1944 roku. Ukończył studia magisterskie na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, a następnie w City & Guilds of London Arts School oraz w The Slade School of Fine Art, University College (Londyn). Mieszka na stałe w Londynie. Jest współzałożycielem Grupy Page Six. Pracował jako korespondent, komentator i krytyk sztuki dla magazynu artystycznego „Format” i magazynu kulturalnego „Hybryda”. Od 2021 roku jest członkiem POLART-u. Miał wiele wystaw artystycznych w Polsce, jego prace były również wystawiane m.in. na dorocznej wystawie indywidualnej w Hartnoll Gallery w Londynie. Tworząc swoje eksperymentalne obiekty łączy aspekty malarstwa i rzeźby w bardzo indywidualnych kompozycjach. Zbiegi okoliczności, przypadkowe zdarzenia, kolory, dźwięki i słowa to jego narzędzia i źródła inspiracji.

Wojciech Antoni Sobczyński, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Wojciech Antoni Sobczyński, Z cyklu: Rozdrobnione, 2021-2022,

technika mieszana, 44 x 48 x 20 cm, fot. Jan de Weryha-
Wysoczański

*

Lubomir Tomaszewski (Polska, USA)

Urodzony w 1923 roku, zmarł w 2018 roku. Był rzeźbiarzem i malarzem z Warszawy, mieszkał i tworzył w Easton, w Connecticut przez ponad 46 lat. Wykładał na Uniwersytecie Bridgeport przez ponad 25 lat. W 2014 roku otrzymał Nagrodę za Całokształt Twórczości. Był założycielem grupy Emocjonalizm, której misją był powrót do natury poprzez język wypowiedzi w sztuce. Jego prace znajdują się w wielu kolekcjach i muzeach na całym świecie. Miał liczne wystawy indywidualne i zbiorowe, otrzymał wiele nagród. Na pytanie, co go inspiruje miał łatwą odpowiedź – *Przygoda z naturą. Przy każdej pracy mogę opowiedzieć historię o tym, jak trafiłem na nią w naturze i rozwiązałem zagadkę jej kształtu, gramatury i koloru.*

Lubomir Tomaszewski, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Paweł Wocial i Kamila Tuszyńska (Polska)

Współpracują ze sobą od 2016 roku. Tworzą rzeźby, obiekty, instalacje, scenografie, rysunki i filmy wideo. W ich twórczości zderzają się dwie estetyki – kamp i hiperrealizm. Ich prace łączą pozornie sprzeczne jakości, zarówno realistyczne, jak i nierealne. Ich twórczość przypomina bajki dla dorosłych z bieżącym komentarzem na temat różnych spraw. Artyści wykraczają poza obszar zwyczajowej obiektywności. Prace zmontowane są z materiałów bez etykiety i wartości, pozbawionych emocjonalnych skojarzeń. W trakcie tego procesu nabierają nowych znaczeń i przekształcają się w dzieła sztuki, zmieniając ich status ontologiczny i sposób, w jaki je interpretujemy. Paweł Wocial jest

rzeźbiarzem, projektantem i scenografem, artystą instalacji i wideo. Kamila Tuszyńska (doktor literaturoznawstwa, językoznawstwa, kulturoznawstwa i medioznawstwa) jest krytykiem sztuki i znawcą sztuki wizualnej. Jest autorką bloga artystycznego „Wernisażeria”, największego tego typu w Polsce.

Paweł Wocial i Kamila Tuszyńska, *Dziewczyna*, 2014, akryl, bawełna, nylon, spandex, żywica poliestrowa, 70 x 26,5 x 20 cm, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

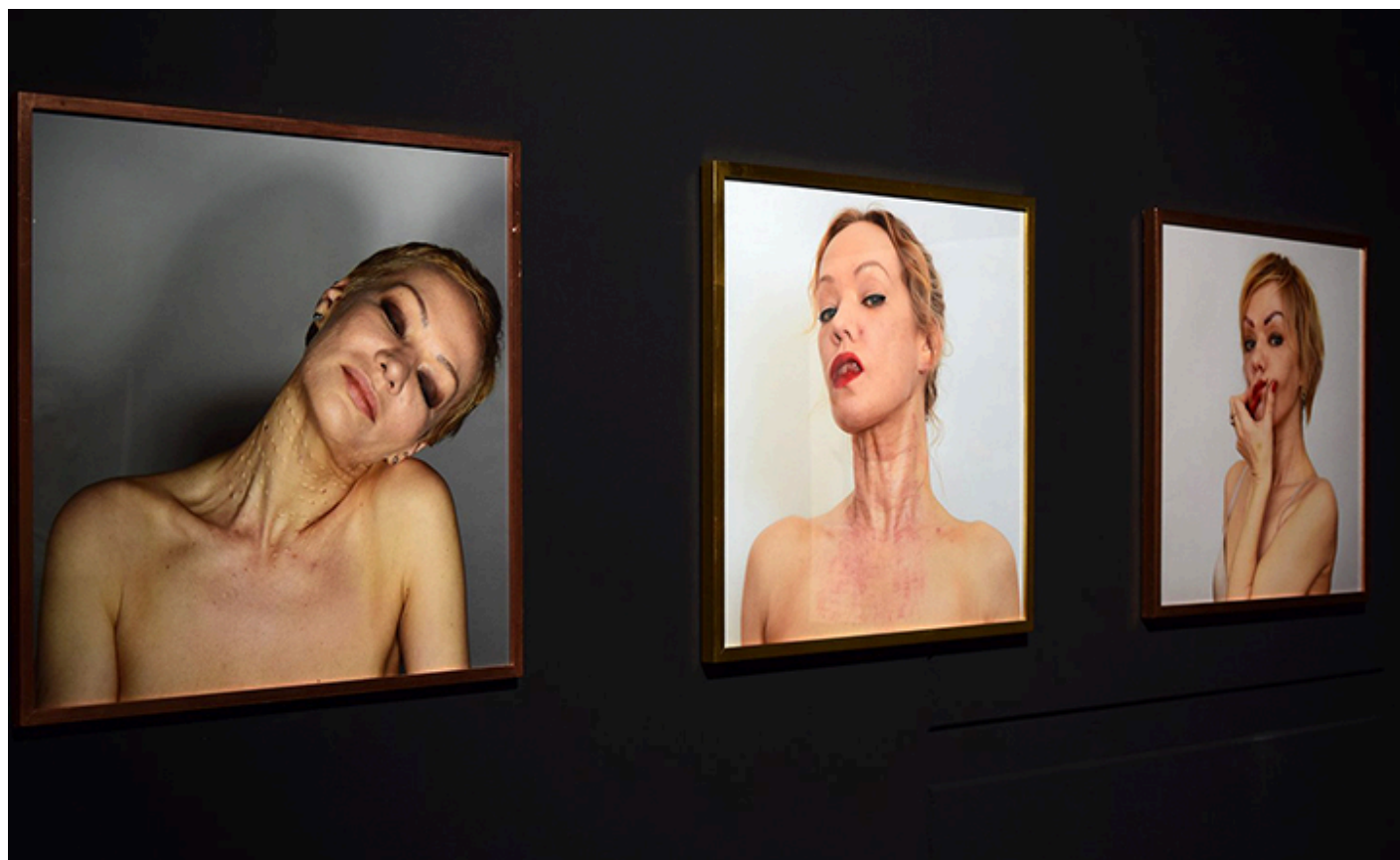
Paweł Wocial i Kamila Tuszyńska, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

*

Agata Zbylut *(Polska)*

Artystka jest naukowcem, feministką i weganką. W 2008 roku obroniła doktorat w zakresie sztuk użytkowych na Wydziale Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W 2012 roku uzyskała stopień doktora habilitowanego w PWSFTviT. Była kuratorem Galerii Amfilada (2000–2005) oraz koordynowała realizację Narodowego Programu Kultury „Znaki Czasu” w województwie zachodniopomorskim (2004). W 2005 roku została odznaczona brązowym medalem Zasłużony Kulturze

Gloria Artis. Od 2010 roku jest wykładowcą Akademii Sztuki w Szczecinie. Od 2013 roku zajmuje stanowisko profesora nadzwyczajnego i prowadzi Pracownię Fotografii i Praktyki Post-artystycznej. W 2018 roku objęła stanowisko Kierownika Działu Fotografii. Jej prace były wystawiane na ponad stu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce, Niemczech, Białorusi, Rosji, Ukrainie, Francji, Chorwacji, Wielkiej Brytanii i USA. Pracuje i mieszka w Warszawie i Szczecinie.

Agata Zbylut, fot. Jan de Weryha-Wysoczański

Biogramy artystów oparte są na katalogu wystawy.

Część 1:

Polski Pawilon na jednej z największych europejskich wystaw sztuki współczesnej NordArt 2022. Część 1.

Zobacz też:

Wojciech Antoni Sobczyński – dialog z kompozycyjnymi przemysleniami